

HIGIJA

*frivolà@a
Cwa*

La glicerina s'utilitza pura o en combinació amb tot un estol de productes de bellesa. Cal tenir present que usada tal com ve, químicament pura, és massa concentrada, per la qual cosa infla exageradament els porus de la pell en augmentar la pressió osmòtica de les cèl·lules cutànies. A fi d'evitar aquest inconvenient, és precis no utilitzar la glicerina si no és convenientment diluïda amb algun líquid acuos.

Es imprescindible la neteja de la pell; però netejar-la excessivament pot ésser molt perjudicial. La pell, en efecte, té una funció protectora de l'organisme, no solament d'ordre físic, sinó igualment químic. Segrega diverses substàncies per les glàndules sudorípares i sebàcies, que protegeixen l'organisme contra una munió d'enemics. Les primeres no solament fan un arrossegament mecànic de pols i microbis, sinó que maten aquests mitjançant substàncies microbicides que conté. Les glàndules sebàcies unten la superfície de la pell de substàncies greixoses, que per llur pes molecular estan més properes a les ceres que no pas a les grasses. Tenen, amb tot, un elevat índex de saponificació, i per això son considerades com cossos àcids. Aquestes substàncies sebàcies són les que s'eliminen de la pell mitjançant l'ensabonament, junt amb la pols procedent de l'aire. Per bé que aquesta pols pot contenir microbis en gran nombre, ja hem dit la funció microbicide de la secreció sebàcia, que impideix completament llur proliferació en la superfície cutània. Ara bé: si per un excessiu grau de neteja, privem totalment la pell d'aquestes secrecions protectores àcides, els gèrmens podran trobar un excel·lent mitjà de cultiu en els líquids salins i alcalins que surten per transpiració. Heus ací com un excés de neteja pot afavorir la transmissió de determinades malalties, i fins la formació de capes fungiformes diverses.

«En la causa trobareu el remei». Heus ací el que podríem dir —com en tantes coses— sobre les arrugues del rostre. La cosmètica xarlatana, ha inventat un requitzell de pastes que amb la pretensió de «tapar les arrugues», acaben de destroçar el cutis de tantes dones poc... enterades. Convé saber que les arrugues provenen, a més a més de certes malalties no massa freqüents, de la mímica habitual, tan complicada en molta gent. Cada estat anímic, prefereix per a expressar-se una certa mena d'arrugues: la voluntat i la concentració, es mostren per una arruga vertical

entre els ulls; la sorpresa, la interrogació i la perplexitat, per arrugues transversals al front; la tristesa per arrugues horitzontals al front i a la comissura dels llavis, etc. Cal esmentar, a més, les moltes arrugues que es provoquen gracies a vicis de l'expressió, que es tradueixen per contraccions de diversos músculs facials. Per això, un tractament contra les arrugues, hauria de fer-se especialment a base de vetllar per la salut general, i després adreçat a educar la mímica de cadascú contra els moviments exagerats del rostre, com fan tan sovint les persones excessivament «nervioses», les quals molt sovint «reforcen» llurs contraccions facials a base de cafè i «cocktails», coadjuvant eficaçment a la formació de les arrugues per natural envelliment. Avui es recorre molt, a més a més de lluitar contra la ingestió de tòxics excitants, a les friccions damunt la pell amb productes sedants de la sensibilitat muscular i cutània, el prototipus dels quals és el mentol i l'essència de menta. Així mateix s'utilitza l'aigua d'hamamelis virgínic, l'aigua de roses, aiguanaf, etc., i barreges que contenen totes aquestes aigües. Una barreja d'aquest tipus és la següent:

Sulfat alumínic potàssic	2	grams
Alcohol de 90°	80	«
Aigua hamamelis	250	»
Aigua de llorer reial	2'5	»
Aiguanaf	50	»

Sembla que la moda d'embrunir-se excessivament la pell a l'estiu, no s'ha pas fet fonedissa encara, i son en gran nombre les persones que empren per a prendre aquest color pseudo-colrat pel sol, tota una gamma de productes coloranis artificials, que imiten el color bru que dona el sol. La majoria d'aquests productes, tenen sovint efectes dolents damunt l'organisme, per la raó que la pell és molt ampla, i l'àrea d'absorció massa intensiva. Higienicament, sols és lícit d'embrunir-se pel sol, pres a dosis progressives. No s'han d'emprar colorants artificials. No obstant, tot desaconsellant-los tots, hem de dir que sembla que el que té menys inconvenients és l'oli d'escorça de nou concentrat; afegint 20 a 25 grams d'aquest colorant a un litre d'oli, o a 1 quilogram de crema d'estearat àcid, acostuma a tenyir uniformement la pell, sense formació de taques. La pell pren un color obscur molt lleugerament verdos. Pot treure's el color amb sabó, però resisteix bé l'aigua dolça i la de mar.